

156. ՀԸՄԸՆՉՈՂԵՆ ԱՆՄԻԳՅ ԶԸՆ ՏԱԼ

Մին շտեմանված գեղեցկուհի վրեժ մին տղու հավան շար կենում, հու վրեր քյիննամ ար թա օգե, մին փոտ ար տիննամ, ետ տամ: Տա ամենաշատ սիրիլիս չի իլնլ հրմաշկուտ տղորանցը: Վերլը, տղեքլը հըվաքվում ըն, մսլըհաթ անում, մին շատ դաշանգլ աղու լավ շորեր, թաղան շերքլեղկա կյեց տամ, թնվանգլը ճիտը քցոնմ, պատրոնդաշին նան խանշալը կապում դարկում, վրեր քյիննամ էտ ըխճըկանն օգե, նհետն էլ սոմլըրցընում, վրեր ուրանն ոխակալ պահե, էն ախճիգլը հրմաշկուտ տղորանցը սիրում չի:

Էտ տղան ծին նստում ա, զենքերը կապած, դամշին օթումը տոնրոն տալավ քյիննամ հանում ըխճըկանը տանն առալը, սնսը պիցիրցրած, ըխճըկանը հորը ոխակալ ծեն տամ: Հնրը տանը չի իննմ, ախճիգլն ա ակուշկան պեց անում, տղեն եշում: Տղաս մինչև էտ դամշին տիրած ա իննմ չինըտակեն. ախճիգլը վրեր եշում ա, տա բնդղան շաղվում ա, դամշին ծըեռքան վրեր քցում, ետնան թա՝ քու հնր հիշտեղ ա քյեցալ: Ախճիգլը թա՝ քյեցալ ա ծմակը, խեչակ պիրի, վրեր տինի չինըտակետ:

